

# குற்றாலை

தை 2014

காலாண்டு கவிதைச் சிற்றிதழ்

குரல் : 09

இசை : 25

25

வது இதழ்

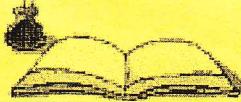
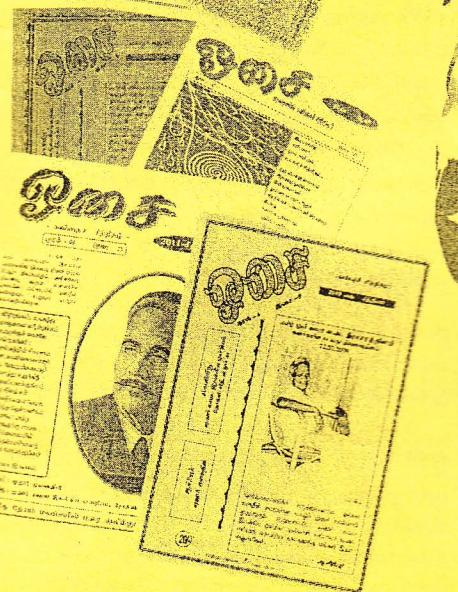
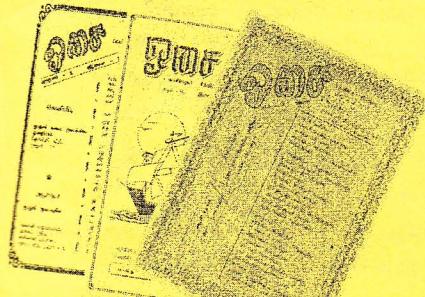


புதிய வருடம்  
ழுத்து மலர்ந்தது...  
கடந்தகால  
கசப்புகள் மறைந்து  
இப்புத்தாண்டில்  
எங்கள் மனங்களில்  
வீச்சுறும்  
மனீதனேய மனம்.

எப்போதும் போல்  
விதியின் வழியென  
எங்கள் வாழ்வும்  
ஏற்றமும் இறக்கமுமாய்  
மாற்றமின்றியே  
நகர்ந்து செல்ல  
உலக வாழ்க்கை  
உசீர்ந்து மறையும்  
இதற்குள்  
மனிதம் வாழ  
அவனியில் நாறும்  
ஆவதைச் செய்வோம்.

அகவை ஒன்பதில்  
அழயஞ்சுது வைக்கும்  
ஓசையின் ஆசை இது...  
இந்த எண்ணாக்குடன்  
இருபத்தெட்டாவது இதழும்  
உங்கள் முன்னால்  
உலா வருகின்றது.

ஆசிரியர்



ஆசிரியர்  
வெளியீடு

:- முதூர் முகைக்கீன்  
:- முதூர் கலை கிளக்கிய ஒன்றியம்  
நொக்ஸ் வீதி, முதூர் - 05

(ஒன்பதாவது ஒசை வெளிவந்தபொது ஒன்பது இதழ்களையும் பற்றி 2009.06.20 ஆம் தீக்கீ  
வீரகேசரியில் வெளியான வீமர்சனக்குறிப்பை இங்கு நன்றியுடன் மீள்பிரசுரம் செய்கின்றோம்)

## ஓயைசு – மனிதநேயக் கவிதைச் சஞ்சிகை

## திக்குவல்லை கமால்

முதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியம் ஒசை என்ற கவிதைச் சஞ்சிகையை வெளியிட ஆரம்பித்து இதுவரை ஒன்பது இதழ்களை வெளியிட்டுள்ளமையை ஒரு சாதனை என்றே சொல்ல வேண்டும். இலக்கிய சஞ்சிகையொன்றை நடத்துவது மிகச் சிரமமான காரியம் கவிதைகளைன்று வந்து சேர்வனவற்றிலிருந்து கவிதைகளைக் கண்டுபிடிப்பதே முதற்பிரச்சினை.

முதூர் இலக்கியத்தில் என்றும் பேசப்படும் ஒரு பிரதேசம். அமைதியற்ற சூழலிலும் இடப்பெயர்வுக்கு மத்தியிலும் அங்கே இலக்கியம் நடைபெற்று வருகின்றதென்றால் சமூக உணர்வு இலக்கியத்தினாடாக மேலோங்கிவிருக்கின்றதென்றே சொல்ல வேண்டும்.

இலங்கைக் கவிதைச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் முதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியம், நொக்ஸ் வீதி, முதூர் - 05 என்ற முகவரியில் இருந்து ஒசை ஆர்ப்பாட்டம் இன்றி இணைந்துள்ளது. இருபது ரூபா அடக்க விலையில் கவிதைச் சஞ்சிகையொன்று கிடைப்பது அழுர்வந்தான்.

1970 க்கு முன்பு மகாகவி, வரதர் ஆகியோரின் “தேன்மொழி” இ.இரத்தினம், முருகையன் ஆகியோரின் “நோக்கு” எம்.ஏ.நு.மான், சண்முகம் சிவலிங்கம் ஆகியோரின் “கவிஞர்” என்பன வெளிவந்துள்ளன. இவ்விதழ்கள் தரமாக வெளிவந்த போதும் எதுவும் ஆறு இதழ்களுக்கு மேல் தொடரவில்லையென்று தெரிகிறது.

1970 களில் ஏற்பட்ட அரசியல் இலக்கிய விழிப்புணர்வுனான புதுக்கவிதையின் வரவால் ஏற்பட்ட உந்துதலும் கவிஞர் தொகையை மட்டுமன்றி கவிதை இதழ்கள் பலத்தயும் கூட வெளிக்கொணரச் செய்தது. ஈழவாணனின் “அக்னி” ஆர்.எம்.நெளசாத்தின் “தூது” அல்அகமத்தின் “பூபாளம்” என்பன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இவையும் கூட ஆறு இதழ்களுக்கு மேல் வெளிவராமை கவழமூக்குறியேதே. க-விதை, விடிவெள்ளி, பா, பொன்மடல், நவயகம், காற்று, நிலம்.... இப்படியாக இரண்டொரு இதழ்களோடு பயணத்தை முடித்துக் கொண்ட பட்டியல் மேலும் விரியும். கவிதை இதழ்களைப் பொறுத்தமட்டில் வழக்கமான காரணங்களோடு தரமான ஆக்கங்கள் கிடைக்கப்பொருமை முக்கிய இடையூராகும்.

நடை, கசடதபற போன்ற தமிழக இதழ்கள் இக்காரணத்தைக் குறிப்பிட்டே தமது பயணத்தை முடித்துக் கொண்டதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. சமகாலத்தில் யாத்ரா, நீங்களும் எழுதலாம், ஒசை என்பனவே வெளிவந்தவன்னம் உள்ளன.

ஒசையின் ஆசிரியராக முதூர் முகைதீன் விளங்குகின்றார். இவரும் எழுபதுகளில் முகிழ்ந்தவர். மானுடம் பாடுகள் என்று பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டு வந்த வான்ம்பாடி, வேள்வி, ஏன், எழுச்சி போன்ற தமிழக கவிதைச் சஞ்சிகைகளோடு தொடர்புபட்டவர். சமகாலக் கவிதைகளோடும் கவிஞர்களோடும் பரிட்சையமிக்கவர். இலக்கியம் மக்களுக்காப் பணியாற்ற வேண்டுமென்பதில் மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டவர். முத்து, பிட்டும் தேங்காய்ப்பழவும், இழந்துவிட்ட இன்பங்கள் போன்ற கவிதை நூல்களைத் தந்தவர் கவிதைக்காக நிறைய பரிசுகளை வென்றவர். ஒசை ஆரவாரமின்றி தொடர்ச்சியாக வெளிவருகிறதென்றால் அதற்கு ஆசிரியரின் இந்தப் பின்புலமே துணைநிற்கின்றது.

# இருபத்தைந்து அல்லவா?

இனிய ‘ஒசை’ அல்லவா?

‘இருபத்தைந்து’ அல்லவா?  
கனியின் பிழிவு அல்லவா?

காண ‘ஊறும்’ அல்லவா?

முதூர் பிறப்பு அல்லவா?

முகைதீன் தாயர் அல்லவா?  
ஏதும் நிகரில் அல்லவா?  
இசை பரப்பும் அல்லவா?

காலாண்டேடு அல்லவா?

கடல் கடக்கும் அல்லவா?  
பாலாம் தேனாம் அல்லவா?  
பருகச் சுவைக்கும் அல்லவா?

பொதுமை காட்டும் அல்லவா?

புதுசும் பழசும் அல்லவா?  
எதுவும் இருகண் அல்லவா?  
ஆர்க்கும் இதயம் அல்லவா?

இசை இளக்கும் அல்லவா?

எவரும் சாய்வர் அல்லவா?  
அசையார் இல்லை அல்லவா?  
அனைத்தும் பாடல் அல்லவா?

வாடி இருப்பம் அல்லவா?

வந்தால் மகிழ்வும் அல்லவா?  
தேடிப் படிப்பம் அல்லவா?  
சிறுவர்க்குதலும் அல்லவா?

முப்ப தெளிது அல்லவா?

முடியும் நாலோ டல்லவா?  
தப்ப விடோமே அல்லவா?  
தமிழேழும் முச்ச அல்லவா?

‘ஒசை’ வாழ்க – வளர்கவே!

ஒலித்த வண்ணணம் வருகவே!  
காசைத் தந்து காப்பமே!  
கவிதை ஏடெம் கண்ணதே!



‘தாமரைத்தீவான்’

சுச்சந்தீவு கிண்ணியா

# சிரிப்புக்குவர் யலாவிதும்

தாய் மிகப் பரிவினோடு

தந்திடும் ‘முலையின் பாலை’  
சேய்களோ பருகி, ஈற்றில்  
சிரிப்பெனும் மலர்கள் பூப்பாய்!

பள்ளியில் “முதன்மைச் சித்தி”

பற்றிய “மாணவன்” தான்  
உள்ளத்தில் உவகை பொங்க  
உண்மையில் சிரித்துக் கொள்வான்!

பாட்டினை எழுது கின்ற

“பாவலன்” வெற்றி கண்ட  
“போட்டி”யை மனத்தி ருத்திப்  
பொழுதெல்லாம் சிரித்து நிற்பான்!

“மங்கல நாணை” ஏற்ற

மங்கையோ எக்கா லத்தும்  
பங்கனின் “உறவை யெண்ணி”  
பகவிரா சிரித்து நிற்பான்!

கூலியாய் நின்று மைக்கும்

‘குடிமகன்’ சம்பள நாள்  
“சோலிகள்” தனை மறந்து  
சுதந்திரச் சிரிப்பு திர்ப்பான்!

பரம்பொருள் அருளால் வாக்குப்

பற்றுவேன், வெல்வே வென்று  
‘அரசியல் வாதி’ கட்சி  
அரங்கிலே சிரித்துக் கொள்வான்!

பாயிலே பலநாள் வீட்டில்

படுக்கையில் படுத்திருந்த  
“நோயாளி” சுகம டைந்தால்  
நோதீர் சிரித்தி ருப்பான்!

களனியைச் சென்று பார்த்து

கதிர்மணிப் பொலிவு கண்ட,  
உழவனோ “அறுவடை” நாள்  
உளமென்னிச் சிரித்தி ருப்பான்!

அ.கௌரிதாசன்.

**ஒகை**

மலைக் காற்று  
தமிழ்  
ஒகை!

கலை வார்ப்பு  
மலர்  
ஒகை!

காலை வாழ்த்து  
மனி  
ஒகை!

கொடுமையின் எதிர்ப்பு  
அக்கினி  
ஒகை!

வேள்வி நாற்று  
முதார்  
ஒகை!

வெற்றியின் உயிர்ப்பு  
மனித  
ஒகை!

இளமையின் துடிப்பு  
காதல்  
ஒகை!

இனிமையின் விழிப்பு  
வாழ்தல்  
ஒகை!

நிலத்தின் மெளனிப்பு  
பிறை  
ஒகை!

நீதியின் கணிப்பு  
சமாதான  
ஒகை!

கல்வியின் காற்று  
புத்தக  
ஒகை!

கணனியின் தவிப்பு  
புத்துலக  
ஒகை!

இறையின் பொறுப்பு  
வருகை  
ஒகை!

யாழினி மொரட்டுவை

# புதுமுறை

பழகிய அன்பினை மறந்தனள் - தன்  
பதி; அவ னாயினுஞ் சினந்தனள்!  
“உலகமே நீங்க” என் றுரைத்தவள் - அவன்  
உறவினை வெறுத்தே கடிந்தனள்.

கண்ணீர் சொரிந்திட வைத்தனள் - வார்த்தைக்  
கல்லால் நெஞ்சில் அடித்தனள்  
செந்நீர் சிந்திட உழைத்தவன் - அவனைச்  
“சீ போ” வென்றவள் குரைத்தனள்!

உழைத்த போதவன் உயிராம் - உடலம்  
உடைந்து போனபின் மயிராம்!  
நரைத்த போதிலும் த(ம)ன்னவன் - அவன்  
நாவனா லாயிறுஞ் சுட்டனள்!

ஒடி யாடி யுழைத்தனன் - அவன்  
உடனன் பினிலே திளைத்தனள்  
சுடிக் குலவிக் கொடுத்தனன் - அவள்  
குழந்தைகள் பெற்றும் எடுத்தனள்

கண்கள் மூடும் நாள்வரையும் - கிழக்  
கணவ னாயினுங் கணவன்தான்!

பெண்“கள்” கொண்ட மலராவாள் - அதைப்  
பேணிடும் போதவள் உயிராவாள்!

ஆரார் முந்தியோ? அ.தறியார் - அவள்  
அதற்குள் அறுப்பதோ எ.குவாளால்!  
பாராண் டாஞ்சும் பெண்“மோடு”  
பார்ப்பவ வல்லாள் பாயாதே!

கலாபூஷணம் ஏ.எம்.எம்.அலி

# புன்னை

பிழையானவர்களுக்கு  
பிழையினை (x)  
சரியாகப் போட்டும்  
பிழையானவர்களே  
சரியானவர்களாகும் மந்திரத்தால்  
ஏமாறும் மக்கள்  
காலம் காலமாய் இங்கு...

தேர்தல் வந்தால்  
காலடிக்கு வந்து  
புள்ளியைக் கேட்பவர்கள்  
வெற்றிப்படியைத் தாண்டியதும்  
எம்மீது  
பொல்லடியாய்ப் போடும்  
சுமைகள்  
தொடர்க்கதைகளாய் இன்னும்...

தேர்தல் காலங்களில் மட்டும்  
ங்கள் தேவைகள்  
தீர்க்கப்படாவிட்டாலும்  
கேட்கப்படுகின்றன.  
அதற்காக  
ஜந்து வருடங்களுக்கு  
ஓரு முறையல்ல  
ஜந்து மாதங்களுக்கு  
ஓருமுறை வந்தாலும்  
எம்கு ஆறுதல்தான்  
இந்தத் தேர்தல்களால்

பிழையானவர்களுக்கு  
பிழையைப்போடும் நாம்  
ஓருமுறை  
சரியானவர்களுக்கு  
பிழையைப் போட்டுப் பார்ப்போமே.



தொன்மையூர் கவிராயர்

# ஆந்றைக் கடக்கும் வரை!

ஒன்றுகூடிட தேரிமுத்தோம்  
ஆசை ஆசையாக  
அதை இழக்கும்வரை  
எம்மையெல்லாம் அவனுக்கு  
அவசியம் தேவையாக இருந்தது.

வாசல்வரை வந்த அந்த  
வண்ணத் தேரை நாம்  
அண்ணாந்து பார்த்து அதன்  
அழகை இரசிக்க முன்னமேயே  
அதன் இருக்கையிலேறி அவன்  
தனக்கேயது தனியுரிமையெனவும்  
பிரகடனம் செய்து கொண்டான்.

காலணித்துவக் கயமைக்கு  
கையசைத்து விடைசொன்ன காலம்  
முதலாக இற்றைவரையும்  
உரிமைப் பிரகடனம் செய்து கொண்டவனின்  
ஒரங்கட்டலுக்கு நாம் நித்தம் பலியாகி...

வாசலுக்குத் தேரும் வந்த திருநாளை  
இருபத்தியோரு பீரங்கி வேட்டுத் தீர்த்து  
வாணவேடிக்கை சகிதம் அவன்  
வருடாவருடம் கொண்டாடி குதூகலிக்க...  
வடம் பிழித்த நாம்  
மானத்தைக் கப்பலேற்றி  
இன்னுமின்னும் அவனிடமே  
பாசித்தபடி!



வெள்ளிதாசன்

# ஒடுயது வெள்ளம்

அள்ளிவரும் மழை வெள்ளம்,  
அங்கிங்கென இங்கே அடைத்துக் கொண்டு  
பள்ளத்தை மேடாக்கி  
பரந்திருக்கும் குப்பைகளை....

அள்ளிக் கொண்டு போகும்என்று  
ஆவலாய் எதிர்பார்த்தது ஊர்.

ஓமுங்குகளை மீறி....  
ஓமுங்கைகளைப் பிழிந்து  
ஊர்வெள்ளம் அனைத்தையுமே  
கடலுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள்  
ஊர்க்காரர்கள்.

ஓடியது வெள்ளம்  
தாழாது ஊர் தப்பித்துக் கொண்டது.

ஆனால் என்ன, .....

குவிந்து நிறைந்துள்ள  
குப்பை குறையவில்லை  
அவிந்தவிந்து மணக்கிறது  
அயல்முழுக்க அசத்தந்தான்.

இன்னுமொரு வெள்ளம்  
இதுபோல் உருவாகும்  
எங்களது ஊரார்  
அதையும் அனுப்பிவைப்பார்

என்றாலும்...  
இதுபோல் இன்றும்  
இனியும் அசத்தங்கள் தங்கிவிடும்.

அவிந்தவிந்து நாற்றம்  
முக்கைத் துளைக்கும்  
அசத்தங்கள் தொடர்ந்து  
அப்படி.... அப்படியே....!



நீலாபாலன்

## "ஈண்ணேற்றுவும்"

சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையால் இன்னல்கள்  
ஏற்பட்டு பரிதாபகரமான  
சங்கடத்தில் அகப்பட்டவனா நீ!

**குடுபு**  
வசதியில் இருந்து அனுபவித்த வாழ்க்கை  
சூழ்நிலையால் ஏழ்மையாக்கப்பட்டு  
வறுமையில் வசப்பட்டவனா நீ!

**குடுபு**  
உன் நிலைகண்டு சிலரின் இம்சை  
தாங்கவெர்ணாமல் தாழ்வு மனப்பான்மையால்  
வாழ்வில் அல்லல் படுபவனா நீ!

**தூர்வங்கள்**  
வாழ்க்கை முற்றாகவே சோகங்கள்  
கண்டு கண்டு உலகினையே  
வெறுத்தவனா நீ!

**தூர்வங்கள்**  
கட்ட நஷ்டங்களில் அறிவு தடுமாறி  
சாய்ந்து கொள்ள தோள்களை  
தேடித்திரிந்தவனா நீ!

**கூகாள்ளா**  
நீ யாராக இருந்தாலும் என்ன!  
முதலில் உன் சங்கடங்களையெல்லாம்  
சகதியில் தூக்கியெறிந்து விடு

**கூகாள்ளா**  
சங்கடங்களெல்லாம் உனக்கு மட்டுமா  
உலகம் தந்து கொண்டிருக்கு  
மற்றோருக்கு மறைக்கப்பட்டாகவே  
நீ நினைக்கின்றாயா!

**கூப்பந்து**

கூப்பந்து கூப்பந்து வெற்றி கிட்டும்வரை  
வியர்வைத்துளிகள் இப்படியே நகர்ட்டும்  
அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு ஈடு கொடுத்திட்டு  
இலக்கின் எல்லையை தேடிடு நீ சகோதரா!  
நிச்சயமாக நீ சாய்ந்து கொள்ள  
உனக்கு தோள்கள் கிடைக்கும்



கலாழுஷனம் எம்.எம்.அலி அக்பர்  
கிண்ணனியா

வாழ வழியற்று நிதம்  
வறுமைப் பேயுள் சிக்கி  
கோழைகளாய் நின்று மனம்  
குழுறியே அழுவோரின்  
தோளோடு தோளினைத்து  
தொட்டிழுத்து முன்னேற்றி  
வாழ வகை பண்ணுங்கள்  
வளருமிதால் முன்னேற்றம்.

போட்டி பொறாமைகளால்  
புலர்ந்திடா நம் பொழுது – துயர்  
ஒட்டும் வழியமைப் போமிங்கு  
ஒங்கட்டும் உண்மையுணர்வு – எமை  
வாட்டி வதைக்கின்ற கொடும்  
வறுமைப் பேய் ஓழிய – ஏர்  
ஒட்டி விதைத்தறுப் போம்  
உயர்ட்டும் நம் தேசம்.

கூடிக் களிப்புற்று நன்றாய்க்  
குலவி மகிழ்ந்து  
ஆடிப் பாடி யென்றும்  
அருங் கலைகள் பயின்று  
தேடித் தொழில் செய்து  
தீச் செயல்கள் ஒழித்து  
வாடிக் கிடப்போர்க் கீந்து  
வாழ்வதாம் முன்னேற்றம்.



இறால்குழி சி.சிவரஞ்சனி

# துருள் செய்வாய்

அடிமையென எதற்காகப் படைத்திட்டாய்  
ஆதரிக்க எனக்கு நல்லுதவியின்றி  
இடியாகக் கழியுமில் வாழ்வு தனில்  
இன்பமென யாது கண்டேனெனதுவுமில்லை  
படியனக்கு முனையன்ற உதவிசெய்யும்  
பாசமுடனுதவுவோர் காணாதிங்கு  
நடிக்கின்ற சமூகத்தில் நானுமிங்கு  
நலமென்ன காண்பேனோ தெரியவில்லை.

பட்டம் சில சுமந்திட்டேன் புகழுக்கில்லை  
படித்ததிலு மறிவு பெற்றேன் புரிந்தோரில்லை  
நட்டமிலா மறைவழியைப் போதிக்கின்ற  
நபிவழியின் நற்பணியே என்பணியாக்கி  
திட்டமுடன் நன்முறையிற் செய்தபோதும்  
திட்டமற்ற மனத்தோரின் தடையே கண்டேன்  
சட்டங்கள் செலுத்தும் பலபேரேயுண்டு  
சாந்முடன் எந்திலையை அறிந்தோரில்லை.

உலகத்தில் எல்லோர்க்கும் உதவுமுந்தன்  
உதவிக்கு நிகராக எதுவுமுண்டோ  
சிலகால வாழ்வுக்குள் பதராய்ப்போகும்  
சிந்தையற்றோர் உதவாது விரட்டுகின்றார்  
நலமாக நீடித்து வாழ்வோமென்பது  
நப்பாசை பூனுகிறார் ஏனோயிறைவா  
பலமாக ஈருலகில் யானும் வாழும்  
பாதையினை உன்னருளால் வழங்கிடுவாயே.



மருதூர் ஜமால்தீன்

உந்துவும் உந்துவோ!

உன்மை  
ஒன்றைச் சொன்னாலே...  
உறவு முறிந்து...  
போவதோ?

நன்மை...  
ஒன்றைச் செய்தாலே...  
நட்பு உடைந்து  
வீழவதோ??

உறவுக்கும்...  
நட்பிற்கும்...  
உன்மை தன்மைகள்  
வேண்டும்!

உன்மை  
உரைக்கும் போதிலே...  
அதை ஏற்றிடும்  
தன்மைகள் தேவையே!!

குற்றம்  
ஒன்றைக் கண்டாலே...  
அதை தடுப்பதே  
உன்மை நட்பாகும்!!

தவறை  
தொடர விட்டாலோ...  
அது எவ்வாறு?  
சிறந்த உறவாகும்?

உன்மை  
விளங்கும் தன்மை  
இன்று இல்லை  
புவியில் மாந்தரிடம்!

நன்மை  
செய்தால் தீமை!  
இதுவே...  
இன்றைய நாகரீகம்!!



ஏ.சி.ஜீர்னா முஸ்தபா  
வெளிவிட்ட

கவனமாய்க் காரியம் முடிப்பதாய்ச் சொன்னாய்  
 உரிய பகுதியை நிறைவாகப் படித்தால் தடைதாண்டுதல்  
 பர்ட்சையில் தேறுவது சுலபம் என்றாய்  
 எனினும் இன்னும் துயில் எழவேயில்லை.

வீட்டுக் கருமம் அனைத்தையும் செய்யவும்  
 வாகனம் பழுது அதனைத் திருத்திச் செல்லவும்  
 கூட்டம் நடாத்த விடுத்த அழைப்பினால்  
 விருப்புடன் சபையை நடாத்தி முடிக்க  
 எண்ணிச் சகலதையும் செய்யவேநீ (இன்னும்).

அன்றாடக் கருமம் அதிகம் உண்டு  
 ஆடை கழுவிக் காய்த்தல் அவசியம்  
 வீட்டைக் கட்டித் துப்பரவாக்கல்  
 இடையில் போய்ச் சாமான் வாங்கிட  
 காலைக் கடன்களை முடித்துச் செய்ய (இன்னும்).

ஓவ்வொரு நாளின் கருமம் யாவும்  
 எவ்விதம் என்று அட்டவணையின்றேல்  
 சரியாக வேலைகள் முடித்திடலாகா  
 கருமம் எதனையும் மனதில் நுழைத்து  
 உரைத்தால் மாத்திரம் காரியம் ஆமோ? (இன்னும்)

வெலிப்பன்னை அத்தாஸ்



## அதுதாஸ் செய்தி

இவ்விதம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில்  
 எமது பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த கவிஞர் முதூர்  
**ஜாரிர்** அவர்கள் (15.01.2014) இறையடி  
 எய்தினார்கள். அவரின் பிரிவால் வாடும்  
 உறவினர்களுக்கு எமது ஒன்றியம் சார்பாக  
 ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை தெரிவிப்பதோடு  
 அன்னாரின் மறு உலக வாழ்விற்கு இறைவனைப்  
 பிரார்த்திக்கின்றோம்.

# மரவுட் நேயமே!

விஞ்ஞானம் உயர்கிறது!  
 விந்தைகள் வியக்க வைக்கும்  
 இந்த யுகத்தில்  
 மானுட நேயம்  
 ஒளிபிழுந்து  
 செல்வதைக் காண  
 உள்ளம் கதறுகிறது!

உறவுகள் நொண்டிகளாகி  
 பேதங்கள் பேயாட்டம் போடுகின்றன  
 இனவெறி தலைவிரித்தாடுகிறது!  
 பழிவாங்கும் பயங்கரம் தாங்க முடியாது  
 அண்ணன் தம்பி தாய் தந்தை  
 சகோதர பாசம் உயிர்று  
 கிடக்கின்றன!

ஓ! மானுட நேயமே!  
 மீண்டும் நீ உயிர் பெற்று  
 எழுந்து வா!  
 நீ இல்லாத உலகில்  
 வாழ முடியாது.

கலாபூஷணம் எம்.வை.எம்.மீழுத்  
 தும்புஞ்வாவை

**மரம்**  
 மரம் ஏருத்தகுழியில்  
 புதைக்கப்படுகிறது  
 மனித இனம்.

நாகி.பிரசாத்

# அஞ்சலி

நீண்ட நாட்களாக திறக்கப்படாத  
 எங்கள் ஊரின் நூலகத்தில்  
 ஒற்றடைகள் பெறுகத் தொடங்கி விட்டன  
 கூட்டத்துடன் சுகமாய் வாழும்  
 பசி மறந்த கரையான்கள்  
 இது புத்தகங்கள் புதைக்கப்பட்ட  
 கல்லறை என  
 பிதற்றும் தலைமை நூலகர்  
 தினந்தோறும் அதன் வாசலில்  
 அஞ்சலி செலுத்துகிறார்  
 மலர்க் கொத்துக்களை வைத்து.

அதீதன்  
 (கல்கி 15.09.2013)

## வாக்கு மாறாதது

எல்லாப் பூக்களிலும்  
 உன் வர்சம்  
 என் கனவு  
 உன் முன் ஏந்திய  
 பிச்சைப் பாத்திரம்.

உன் கண்ணால்தான்  
 நான் முதன் முதலாக  
 என்னைப் பார்த்தேன்  
 காதலுக்காக  
 துண்டிக்கப்பட்டு துடிக்கும்  
 ஒரே மன் புமிவின்  
 இரு துண்டுகள் நாம்.

உன் அழகு  
 உனக்கு வரம்  
 எனக்கோ சாபம்.

உன்னைக் காதலிப்பதற்கு  
 பதிலாக  
 மரணத்தைக் காதலித்திருக்கலாம்  
 அது  
 வாக்குத் தவறுவதே இல்லை.

கவிக்கோ. அப்துல் றஹ்மான்  
 (நால் - மின்மினிகளால் ஒரு கடிதம்)

# நாடு கடத்துதல்

(மொழி பெயர்ப்புக் கவிதை)

அவர்கள் என்னைப் பிடிக்க வருமுன்  
நான் என் குரலை எடுத்து  
உதயத்தின் கீழ் மறைத்து வைத்தேன்.

ஆகையால்

இரத்தம் ஒழுகும் என் வாயை  
என் முறிந்த கைகளை  
பார்வையற்ற என் விழிகளை மட்டுமே  
அவர்கள் கண்டுபிடித்தனர்  
ஏமாற்றத்தை வளர்த்துக் கொண்டு  
ஏன் நாட்டின் ஒவ்வொரு மூலைக்கும்  
அவர்கள் சென்றனர்.

என் குரலின் ஒசை இடிமுழுக்கம் போல  
அவர்களின் தலைகளைப் பிளந்தது  
அவர்களின் நாளங்களின் ஊடே  
எனது துயரம் பீறிட்டுச் சென்றது.

பின்னர்

இரத்தம் ஒழுகும் என் வாயை  
என் முறிந்த கைகளை  
பார்வையற்ற என் விழிகளை எடுத்து  
உலகின் விழிப்புக் கப்பால்  
வீசி எறிந்தனர்.

ஆகையால் அவர்களிடம் நான்  
என் குரலை விட்டுச் சென்றேன்.

அது என் தாய் நாட்டின் மீதான  
காதல் பாடல்களைப் பாடுகிறது.

ஒருபோதும் அவர்களால்  
அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது  
தழுவிக்கொள்ள முடியாது  
உரிமைகொள்ள முடியாது.

அமினா கசக் 

நன்றி : பலஸ்தீனக் கவிதைகள் -  
எம்.ஏ.நு.ஃ.மான்

# ஆறுதல் குரல்

மைய நிசியை

பிளந்து போடும்

கிழநாயின் கதறல்.

எங்கிருந்தோ

எறியப்பட்ட கல்லென

தூரத்தி வரும்

ஒர் அதட்டல் குரல்

நசுக்கிப் போடுகையில்

திசை தெரியாத

இஞ்டுக்குள்

எங்கோ கிளம்பும்

ஆறுதலாய்

ஒரு தெருநாயின்

ஒலம்

 செல்வசாமியன்

(நன்றி ஆ. விகடன் 18.09.2013)

# உர்யவழி காட்டுமத்து

திரும்பும் திசை எல்லாம்  
தீசு சுவாலைகள்  
வீசப்பநுகின்றன மூஸ்லீம்கள் மீது  
கருகியே நாங்கள்  
கண்ணீரில் மாய்வதற்கு  
தகுகின்ற தொல்லைகள்  
தாங்கொண்ணா வேதனையே!

அமைதியின்மையும் ஆர்ப்பாட்டமும்  
அல்லற்படுகின்றார் மூஸ்லீம்கள்  
சுமையாகி விட்டது  
செகத்தினிலே வாழ்க்கை  
இமைப் பொழுதேனும்  
இதயத்தில் மகிழ்வில்லை  
எமை நினைத்துக் கலங்குவதில்  
இதயமெல்லாம் கண்ணீரில்!

பார்க்கும் இடமெல்லாம் பகைமை  
முளைவிட்டுத் தனைக்கிறது  
வேர்த்தும் போகிறது பயத்தால்  
வெட்கிக் குனிந்து மனதும்  
நேர்மைக்கும் இடமில்லை  
நியாயமும் எமக்கில்லை  
போர்க் குணம் கொண்டவர்  
போட்டு எம்மை வகைத்தக்கின்றார்!

நாகத்து வாழ்க்கையினை  
நாங்கள் நிதம் காணுகிறோம்  
சிறுகொழந்த பறவைகளாய்  
சீரழிந்தும் கிடக்கின்றோம்  
நிலமையிது சீராகி  
நிம்மதியும் கிடைக்காதோ  
உலகத்தின் நாயகனே அல்லாஹ்  
உரிய வழி காட்டுமத்து!

தேசக்ர்த்தி கலாழுஷணம் பி.ரி.அஸீஸ்  
கிண்ணியா

# வீக்கமி!

கன்னம் வீங்கினால்  
களிம்புகள் பூசலாம்!  
மற்றவை வீங்கினால்  
மருத்துவம் பார்க்கலாம்!  
மன்னை வீங்கினால்....  
என்ன செய்யலாம்?

வளர்ப்பை மறந்து,  
வாழ்வை மறந்து,  
குழந்தைப் பருவக்  
குடித்தனம் மறந்து,  
நக்குச் சோற்றின்  
நாட்களை மறந்து  
மன்னை வீங்கினால்....  
என்ன செய்யலாம்?

குருட்டுத் தேவதை  
இருட்டில் வழங்கிய  
அதிவிடக் கொழுப்பின்  
ஆணவம் மீறி,  
'ஷப், டொப்' உடையும்,  
'மேஜர்' நடையும்,  
தப்புத்தவறை  
தலை, கால் புரியா  
மப்புத் தனத்துடன்  
தொடரும் துணியும்,  
செப்படிவித்தையும்  
செல்வாக்கிழந்து....  
செல்லாக் காசாய்  
மாறும் வரைக்கும்,  
மன்னை வீக்கம்  
நின்று தொலைக்!

கலாழுஷணம்  
ஏறாவூர் தாஹிர்

# நீண்ணோயா மன்

கிண்ணியா என்னும் மண்ணின்

கீர்த்தியை எண்ணிப் பர்தால்  
உண்மையே உள்ளாந் தன்னில்

உவகையே ஊஞ்சல் ஆடும்!  
தண்ணளி யாளர் “ஹாஜி

தரத்தினர்! மார்க்கம் பேணி -  
உண்மையாய் உழைத்து வாழும்  
உத்தமர் மிகுந்த தேசம்!

இட்டமாய் இலக்கியம் செய்

இன்கவி எழுத்தா ஸர்கள்  
சட்டவல் வுனர்கள்! கல்விச்

சான்றுகொள் ஆசான் மார்கள்!  
திட்டமே தீட்ட வல்லோர்

திறம்பொறி யியல் அளவை -  
மட்டுமா? மருத்து வர்கள்  
மலிந்ததாம் கிண்ணியா மன்!

கடற்றொழில் லாளர் மேலாம்

கமத்தொழி லாளர்! மற்றும்  
கடைத்தொழி லாளர்! தச்ச

கட்டிடக் கலைஞர்! கொல்லர்!  
புகைப்படக் கலையில் சான்று

பொறுத்தவர்! அயலாரோடு -  
பகையிலா வாழ்வு கானும்

பழம்பதி கிண்ணியா மன்!

காவல் செய் படையில் சேர்ந்து

கண்ணியம் குன்றா வண்ணம்  
சேமமாய் கடமை செய்யும்

சிறப்புளர்! அழகாய் தையல் -  
ஆடைகள் நெய்ய வல்லோர்

ஆயுதம் செய்ய வல்லோர்  
பீடுடை வாழ்வி னாலே

பிறங்கிடும் கிண்ணியா மன்!

நெல்லினைக் குற்றி ஆங்கே

நேர்த்தியாய் நகரம் நாடு  
கல்லிலா அரிசி விற்கும்

கெளரவம் மிக்க பேர்கள்  
கொள்ளையாய் வாழும் பூமி!

குறைவிலா மகிழ்வு பொங்கும்  
உள்ளங்கள் இதற்கோர் சாட்சி!

உன்னதம் மண்ணின் மாட்சி!

போரிடும் நிலையிற் கூட

புறமுதுகு காட்டி ஓடார் -  
சீணடி செய்யும் வீரர்!

சோர்ந்துவாழ் மானப் பெண்கள்!  
பாரினை ஆளும் மன்றம்

பார்த்தவர் பலபேர் தன்னைச் -  
சீருடன் தந்த மேன்மை  
சிறந்ததும் கிண்ணியா மன்!

சாரதி மார்கள் - “குவைத்”

“சவுதி”க்குச் சென்று மைப்போர்!  
ஹரினைச் சூழ்ந்தி ருக்கும்  
உப்புநீர் ராற்றில் மீன்கள் -  
வீசியே பிடித்து விற்கும்  
விற்பனை யாள ருக்கும்  
நேசமாய் வாழ்வ ஸிக்கும்  
நிகரிலாக கிண்ணியா மன்!

புகையிலை தனையே தேர்ந்து

புகைத்திடும் பழக்க முள்ளோர்  
வகைவகை யாகத் தங்கள்

வரும்படி தேடிக் கொள்ளத் -  
தொகையிலே விலை குறிய(றை)த்து

தொடர்ந்திடும் வர்த்த கத்தார்  
மிகைபட வாழும் பாதை

மிஸிர்ந்திடும் கிண்ணியா மன்!

காய்கறித் தோட்டம் செய்வோர்  
 காலநடை வளர்ப்போர்! பன்னில்  
 பாய், தொப்பி தனைஇ மூழ்போர்  
 பகலிரா கண்விழித்து,  
 வேய்ந்திடும் ‘கிடுகு’ பின்னும்  
 வேலையில் சிறந்தோர் கூடித்  
 தேய்விலா வாழ்வு காணும்  
 தேசமே, கிண்ணியா மன்!

நாளினைக் கடத்தி வீணே  
 நாதியாய் வாழ்ந்தி டாமல்  
 பாலினை விற்போர்! காய்ச்சி  
 பசுந்தயிர், நெய்யாய் ஆக்கி  
 நாலிடம் சென்று விற்று  
 நயம்படப் பொருளை ஈட்டி -  
 வாழிடம்! இலங்கைத் தீவில்  
 வளமுடை கிண்ணியா மன்!

வல்லவன் இறையைப் போற்றி  
 வாய்மையாய் தொழுகைக்காக  
 பள்ளிக்கு ஜெந்து வேளை  
 பற்றுடன் சென்று மீஞும் -  
 நல்லவர் அனந்தம் பேர்க்கும்  
 நலிலிலாப் பொலிவு மேவ  
 கொள்ளையாய் வளங்கள் தேடிக்  
 கொடுப்பதும் கிண்ணியா மன்!

இனிவரும் காலந் தானும்  
 “இழி”மதுச் சாலை” வாரா!  
 மனிதனின் மதியை மாற்றி  
 மந்தையாய் ஆக்கு கின்ற -  
 கனிலிலா நிலையை இங்கு  
 கண்டிட வாய்ப்பே யில்லை!  
 “புனிதர்கள் கூடி வாழ்ந்து  
 பூரிக்கும் கிண்ணியா மன்!”

கவிநிலா அ.கெளரிதாசன்  
 ஆலங்கேணி கிழக்கு

# நந்தவர்தை!

கற்றிட நாளொரு கவி படைப்பேன் - அதன்  
 கருத்தை யறிபவர் யாருமில்லை - அறிவு  
 மற்றிட நாளொரு கலை வடிப்பேன் - அதை  
 மென்றிட யாருக்கும் நோக்கமில்லை.

எரியும் தனற்குகை ஓரிதயம் தனில்  
 ஏற்றிய தீபம் ஓளிர வைப்பேன் - அதை  
 பெரிதாய் எண்ணிட வில்லை - இருட்  
 பேயை ஏரித்தால் போதுமா.

வாயிற் கதவை அடைக்கிறாய் - வெறும்  
 வசையைப் பாடித் திரிகிறாய்  
 வாயினில் வந்ததை பாடிடும் - உனது  
 வரட்டுத் தனத்தை என்ன செய்வேன்.

அறிவினில் உயர்ந்திட யாருமில்லை - இந்த  
 அகிலமே உண்மையைக் கான்பதில்லை  
 கருச் செறிவுகள் தீர்த்திடும் என்கவிதை -  
 பின்  
 சரித்திரம் போற்றிடும் நீ உணர்வாய்.



முதூர் கலை மேகம்

# நன்றி கெட்டவன்

என்றும் வாழ்பவன்

(முன்னால் முதூர் முதல்வரும் பிரதி அமைச்சருமான மற்றும் ஏ.எல்.ஏ.மஜீத் அவர்களின் நினைவு தினம் நவம்பர் 13 ஆம் திங்கி இதற்கான நினைவுக் கவிதை)

கிழக்கின் வீரன் என்றும்  
கிலி கொள்ளா நெஞ்சன்  
பழக்கத்திற்கு இனிமை யானவன்  
பண்பாளன் ஏ.எல். அப்துல் மஜீத்.

முதூரின் அழகு முத்தாகி  
முதல் பட்டம் பெற்றான்  
யாதும் ஊரே என்று  
யதார்த்த வழி சென்றான்.

காடு வெட்டி எங்களை  
கழனி செய்யச் சொன்னான்  
பாடு பட்டு வாழ்வேரையும்  
பாசம் கொண்டு அணைத்தான்.

மீனவனுக்கும் தோழனாகி  
மீள் குடியேற வழி செய்தான்  
யானை காடுகளுக்கும் சென்றிடு  
யாழிருக்க பயமேன் என்றான்.

பேர் சொல்லும் படி  
பரந்த சேவை செய்தான்  
ஊரில் உள்ள வர்களின்  
உள்ளங்களில் இன்னும் வாழ்கிறான்.



ஏ.எம்.ஹஸ்புள்ளா

சின்னக் கிண்ணியா - 02

மனிதரில் கடவுள் இல்லை! இதை  
மறுப்பவர் மனித ரில்லை  
“புனிதர்கள் கடவுள்” என்றால்! இப்  
புவியில் எத்தனை கடவுள்?

அன்னையும் பிதாவும் தெய்வமா? இங்கு  
அன்னவர் உலகம் செய்தாரா?  
மண்ணையும் விண்ணையும் ஆக்கி விட்ட  
மனிதர் உலகில் யாருளர்?

கற்றுத் தந்தவர் கடவுளா? கடவுள்  
காக்கு கற்றுக் கொடுப்பவனா?  
வெற்று வார்த்தைகள் பேசிடும்! இந்த  
வேடிக்கை மனிதர்கள் பேதையே!

கஷ்டத்தில் உதவிய மனிதரை! சிலர்  
கடவுள் என்பது தகுமா?  
இஷ்ட படியெலாம் பேசிடும் இவர்  
இறைவனை இழிவு செய்கிறார்!

தாயவள் மனிதனைச் சுமந்தாள்! அந்த  
தகுதியை இறைவனே கொடுத்தான்  
தூயவள் தாய்தான் கடவுளாய் அவள்  
துதிக்கப் படுபவள் அல்லவே!

மனிதனை மனிதன் படைத்து! இந்த  
மண்ணில் வாழ்ந்திட வில்லையே!  
தனித்தவன் இறைவன் ஒருவன் இந்த  
தரணியில் உயிர்கள் படைத்தான்!

பிறக்க வைத்து வாழ வகை செய்து  
பிரியம் காட்டிய கடவுளை  
மறந்து மனிதரை வணங்கு மிந்த  
மனிதன் நன்றி கெட்டவன்!



வீ.எம்.அன்ஸார்

கிண்ணியா - 02

# குத்துப்பாடு முகடி

அய்யம் கூட்டு விற்று  
என்னை ஆளாக்கியவள்  
அம்மா.

குப்பை கூட்டு விற்று  
என்னை தோளாக்கியவர்  
அம்மா.

அர்சி குத்தி வியர்த்து  
என்னை அறிவானியாக்கியவள்  
ஆஞ்சி.

விற்கு வெட்டு உழைத்து  
என்னை கவிஞராக்கியவர்  
அப்பு.

இலவசமாக கணிதம் கற்பித்து  
என்னை கணியாக்கியவர்  
ஆசிரியர்.

புதிய ஆடைகள் கொருத்து  
என்னை அழகாக்கியவர்  
நன்பர்.

புரட்சிகர புத்தகங்கள் குவித்து  
என்னை பொதுமையாக்கியவர்  
தோழர்.

அரசபணி கிடைத்த நேரம்  
அழைத்துச் சென்றவர்  
அன்பர்.

அரசின் கதிரையில் அமர்ந்த வேலை  
என்னை உயர் அதிகாரியாக்கியவர்  
காதலி.

குண்குகளால் பெற்றோரை இழுந்த காலம்  
என்னை கணவனாக்கிக் காத்தவள்’  
மனைவி.

காதலியான மனைவி மரணித்த யோது  
என்னை உயிர் வாழுச் செயதவள்’  
ஓட்டதக் கவிஞர்.

வேதனைகள் சு மீந்த முகநகளில்  
எனக்கு தோள் கொருத்தவர்கள்  
சர்வதேச கவிஞர்கள்.

# வாழிய வாழியவே

நபி பிறந்த நாள்

“எங்கள் தமிழ் மொழி  
எங்கள் தமிழ் மொழி  
என்றென்றும் வாழியவே  
இண்பத்தமிழ் மொழி எழிலுடன் வாழியவே  
இனிய செம்மொழி இசையுடன் வாழியவே  
வாழிய வாழியவே...

முத்தமிழின் ஆண்ட மொழி  
மூவிசையால் போற்றும் மொழி  
வள்ளுவன் வந்த மொழி  
சிலப்பதிகாரம் கண்ட மொழி  
ஒளவையால் சிறப்பு பெற்ற மொழி  
இராவணன் இசையில் மகிழ்ந்த மொழி  
இலக்கண இலக்கியம் கண்ட மொழி  
எத்திசையும் போற்றும் மொழி  
வாழிய வாழியவே....

வல்லினம் மெல்லினம் இடையினம்  
உயிர் மெய் எழுத்துக்களால்  
உலகாழும் தமிழே உன்னை  
என்றென்றும் வாழ்த்துகின்றேன்  
கரும்பும் இளநீரும்  
காரெள்ளும் செந்தேணும்  
விருப்புடனே அருந்தி  
விந்தையெல்லாம் புரியும் மொழி  
வாழிய வாழியவே.”

கலாபூஷணம் சீ.என். துரைராஜா  
திருகோணமலை



பாதகச் செயல்களையே  
பழக்கமாகக் கொண்ட  
மக்கள் மத்தியில்  
ஏகத்துவக் கொள்கைகளை  
எடுத்தியம்பிய இறைதூதர்!

இல்லாமையால்  
இன்னலுற்ற போது  
உள்ளனபோடு உபசரித்து  
வாரி வழங்கிய வள்ளல்  
எங்கள் அண்ணல்!

சொல்வதைச் செய்து காட்டி  
நல்ல நெறியினை  
நானிலத்தோருக்கு ஊட்டி  
எல்லோருக்கும்  
எடுத்துக் காட்டாய் விளங்கிய  
ஏந்தல்நபி எங்கள் சாந்த நபி!

அன்னார் அவதரித்த  
இந்நந்நாளில்  
அவர் புகழ்பாடு  
அன்பினைப் பெறுவோம் வாரீர்!

செல்வி பாஹிமா  
தோப்பூர்

# ஒரையன் முலவரு

## இதழுக்கு 2006.03.12ஆம்

### நாடு நினைவு வெள்ளான அந்முக்குந்து



கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக முதூரில் கலை இலக்கியப் பணிகளை மேற்கொண்டுவரும் முதூர் கலை இலக்கிய ஒன்றியம் அடுத்த கட்ட நகர்வாக ஒசை என்ற கவிதைக் காலாண்டு இதழை வெளியிட்டிருக்கின்றது. 16 பக்கங்களில் சிறிதும் பெரிதுமாக இருபத்திரண்டு கவிதைகளைத் தாங்கி வந்துள்ள இந்த சஞ்சிகை முதூர் கவிஞர்களுக்கு ஒரு களம் அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறது என்ற வகையில் இம்முயற்சி பாராட்டத்தக்கது.

ஆனால் தமது கவிதைகள் அச்சில் வந்த ஒரே காரணத்திற்காக தாம் முழுமையாக கவிஞர்களாகி விட்டதாக கருதாது தமது வரிகளை மென்மேலும் அர்த்தம் கொண்டதாகவும், கவித்துவம் உடையதாகவும் ஆக்கிக் கொள்ளும் வகையில் பரவலான வாசிப்பை மேற்கொள்ள வேண்டியது அவசியம். தேடல், வாசிப்பு, பரந்த சிந்தனை, மனிதனேயம், கற்பனை வளம், சதுரங்களுக்குள் தம்மை சிறைப்படுத்திக் கொள்ளாத சுயசிந்தனை என்பனவே ஒரு கவிஞரனை முழுமையாக்குகின்றன.

அடுத்த இதழை முதூருக்குள் குறுக்கிக் கொள்ளாது இலங்கை தமிழ்க் கவிஞர்களின் படைப்புக்களைத் தாங்கி கனதியாக கொண்டுவர சித்தம் கொண்டிருப்பதாக ஆசிரியர் குறிப்புத் தெரிவிக்கிறது. நல்லது, ஆனால் உள்ளுர் கவிஞர்களை ஊக்குவிப்பதுதான் உங்கள் முதல்பணியாக இருக்க வேண்டும்.

சத்யா

(முன்பக்கத் தொடர்ச்சி)

கருதி குறைந்தாலும் தகுதி குறையாமல் தவழ்ந்து வந்துள்ளது. என்று முதல் இதழிலேயே குறிப்பிடும் ஆசிரியர் வானம் உமது சிறகும் உமது சிறகுக்க வாருங்கள். என்று அழைப்பு விடுப்பதிலேயே அவருடைய ஆளுமை வெளிப்படுகின்றது.

ஒவ்வொரு இதழும் 12-16 பக்கங்களில் வெவ்வேறு நிறங்களில் மிக எளிமையாக வெளிவந்துள்ளது. எனினும் எளிமையின் அழகு சிறப்பாக வெளிக்கொணரப்படவில்லையென்றே சொல்ல வேண்டும். பக்க வடிவமைப்பில் கூடிய கவனம் செலுத்த வேண்டும். அச்சுத் தொழில்நுட்பம் வெகுவாக வளர்ந்துள்ள இக்காலத்தில் அதில் அச்சுடையாக இருப்பது நல்லதல்ல. கணிசமான கவிதைகளுக்கு சந்தர்ப்பமளிப்பதோடு நின்றுவிடாது பாப்லோனென்றா, அல்லாமா இக்பால், ரவீந்திரநாத் தாகூர், மஹ்முத் தர்விஷ் போன்ற உலகக் கவிஞர்களின் மொழி பெயர்ப்புக்கள் ஆங்காங்கே சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோன்று பாரதி, பட்டுக்கோட்டை கல்யாண சுந்தரம், சில்லையூர் செல்வராசன், மகாகவி, புரட்சிக்கமால், எம்.எச்.எம்.ஷம்ஸ் போன்றோரின் கவிதைகள் கவனயீர்ப்பு பெறும்வகையில் பெட்டிக் கவிதைகளாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

ஒசையின் நான்காம் இதழ் முதார் அன்றத் திருப்புவின் ஒருவருட பூர்த்தி விசேட இதழாக

கருகி ஏரிந்து எருவாய் ஆயினும்

தருவாய் எழுந்து கரையில் கழைப்போம்..... என்ற நம்பிக்கையும் துணிவுமிக்க வரிகளை முகப்புக் கவிதையாகக் கொண்டு கவிதா ஆவணமாக வெளியாகியுள்ளது.

“ஆயுத முனையில் அடக்கப்பட்டோம்

ஆட்டிலெறியினால் காயப்பட்டோம்

வெயிலிலும் மழையிலும் வெம்பி மாய்ந்த

வன்முறைநாளை நினைவு கூர்வோம்.....” என்று கவிஞர் கலைமேகமும்

“பல்குழல் பசாக்களின்

நெருப்புப்பசிக்கு

பலியாகிய பாவ நாள்....”

“குளவிக்கூட்டுக்கு குறி வைத்து

ஈங்கள் குருவிக் கூட்டடையல்லவா

குதறிவிட்டார்கள்....”

என்று அபு துசாட்டும் பாடிய வைர வரிகள் இதயத்தில்

தைக்கின்றன.

இதேபோன்று ஆறாம் இதழையும் ஒரு சிறப்பிதழென்றே குறிப்பிட வேண்டும். முதார் கலை இலக்கிய ஒன்றியத்தின் வெள்ளிவிழாவை முன்னிட்டுநடத்தப்பட்ட கவிதைப்போட்டியின் முடிவுகளையும் பரிசுக் கவிதைகளையும் தாங்கி வெளிவந்துள்ளது.

“மனித நேயம் மலர்ந்திடவே - சீராய்

மானில வாழ்வும் புலர்ந்திடவே

புனித உறவை வளர்த்திடுவோம் - என்றும்

புன்மை உணர்வை களைந்திடுவோம்”

என்று முதற்பரிசு பெற்ற எம்.எல்.பாத்திமா

றிஸ்வானாவும்

“மனிதர் யாவரும் சமமென்போம்  
மாநில வளங்கள் நமதென்போம்  
இனிவரும் காலம் புலர்ந்திடவே  
இணைவோம் நேயம் மலர்ந்திடவே”.... என்று இரண்டாவது பரிசுபெற்ற நிம்ஸா  
முகம்மதும்

கனிவும் பிரிவும் மலர்வதுவும்  
மனிதநேயம் மலர்ந்திடவே

மக்கள் நெஞ்சம் மகிழ்ந்திடவே... என்று முன்றாம் பரிசு பெற்ற இப்ராகீம் நத்தியிடம் பாடியுள்ளனர். மனிதநேயம் மலர்ந்திட வேண்டும் என்பதை இக்கவிஞர்கள் சிறப்பாகப் பாடி தமது கவிதா ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி பொதுமைக் கவிஞர்களாக தங்களை இனங்காட்டிக் கொண்டுள்ளனர். வெறும் கவிதைகளோடு மாத்திரம் உள்ளடக்கத்தை குறுக்கிக் கொள்ளாது கவிதை தொடர்பான கட்டுரைகள், கவிதை நூல் அறிமுகங்கள், சிங்கள மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள், யுகக் கவிஞர்கள் பற்றிய அறிமுகம், பேட்டிகள் போன்ற விடயங்களையும் உள்ளடக்குவதன் மூலம் முழுமைபெற முடியும். சின்னசின்ன ஓவியங்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். கவிஞர்களின் பெயர்களில் ஆங்கில முன்னெழுத்துக்களை தவிர்ப்பது நல்லது.

ஒசை தன்னுடைய பாதையில் தளராமல் நடைபோடுமென்பதில் சந்தேகமில்லை. பெரிய வசதிகளோடும் விளம்பர உதவிகளோடும் வெளிவரவில்லையென்பது தெரிந்த விடயமே. ஒசை மென்மேலும் தன்னைச் செழுமைப்படுத்தி வெளிவருவதன் மூலம் ஈழத்தில் கவிதை இலக்கியத்திற்கு கணிசமான பங்களிப்புச் செய்ய வேண்டுமென்பதே எல்லோரது எகிர்பார்ப்பாகும்.

## ஏட்டு வருட கவிதைவாத்தில் வர்த்தமார்யான ஒன்று

எட்டு வருட இலக்கிய களத்தில் 24 ஆவது கவிதைச் சிற்றிதழாக ஒசை வெளிவந்துள்ளது. காலாண்டு கவிதைச் சிற்றிதழ்களில் ஒர் அமைதிப் புரட்சி என்றுகூட இதனைக் கூறலாம்.

தேசிய, சர்வதேச கவிஞர்களின் கவிதைகள் இடம்பெற்றுள்ளது. இக்கவிதை தொகுப்பின் எளிமை அனைவரையும் ஈர்க்கும் விதமாயுள்ளது. உள்ளூர்க் கவிஞர்களது கவிதைகளுடன் மொழிபெயர்ப்பு கவிதைகள் இந்திய சங்கிகைகளில் வெளிவந்துள்ள கவிதைகளும் ஒசையில் இடம்பெற்றுள்ளன. கவி ஆர்வலர்களும் இந்த ஒசைக்கு கவிதைகளை அனுப்பி ஒசையை சிறப்பிக்கலாம். எளிமையான ஒசை, கவிக் களத்தின் சிறப்பு, எம்.சுஜாத்தின் துவேசம் என்ற கவிதையில்

‘மாற்றமடைந்து வரும் உலகில் மாறாத சிந்தனையுடன்

வீராப்புப் பேசி தீரோத பகை வளர்க்கும் தீயசக்திகளை

தீனிபோட்டு வளர்க்கும் தீமைகளைப் புற்வோர் யார்?’ என்ற கவி வரிகள் மிக அற்புதமானவை.

மேலும், ஒசையின் இறுதிப்பக்கத்தில் முதார் பிரதேசத்தில் இருந்து புது வரவாக வெளிவந்துள்ள கவிதைத் தொகுப்புகள் பற்றிய சிறு குறிப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. அடுத்து ஒசையில் இடம்பெற்றுள்ள ஒவ்வொரு கவிதையும் ஆழமான கருத்துக்களை வெளிக்காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன.

நன்றி : (தினக்குரல் - 13.10.2013)